

Aarhus den 9. December 2020

Skrivelse

Vi fik vores dejlige søn i slutningen af 2018. Han er mit første barn og min mands 3. barn. I starten af 2019 blev jeg informeret af sundhedsplejersken omkring nye regler i forhold til indskrivelse af børn i daginstitutioner.

Jeg er kommunalt ansat - og min hverdag omhandler rådgivning til kommunale daginstitutioner og skoler. Min mands mor har været kommunal dagpleje i 32 år. Så da vi skulle beslutte os for, hvor vi gerne ville have vores søn, så tænkte vi enten i en kommunale daginstitution eller ved en kommunal dagpleje.

Jeg tog til et informationsmøde i byen, hvor en daginstitutionsleder og en dagpleje fortalte om hver deres tilbud i den pågældende by. Jeg fik hurtig en fornemmelse af, at det var meget personbåret, hvad dagplejen kunne byde ind med, korte dage (vi har begge fuldtidsstillinger med kørsel oven i) og gæstepasning ved sygdom.

Vi blev derfor efterfølgende enige om, at vi ville skrive vores søn op til en plads i en kommunal daginstitution - og vi fik af vide, at der ville være plads til ham i efteråret 2019. Vi skrev derfor kun 1 institution på og vi havde helt ro i maven omkring det.

Vi fik så tildelt en plads i en anden by. En institution, som er placeret langt fra vores hjem - 2 byers afstand og på ingen måde i forbindelse med vores kørsel til jobs.

Vi blev meget overraskede og også ganske utrygge. Den kommende tid bød på mange samtaler med pladsanvisningen, leder af institutioner i vores by og nærliggende byer samt et meget ubehageligt besøg i den tildelte institution.

Da jeg nævner for pladsanvisningen, at vi overvejer at takke nej til den tildelte plads, så skifter stemningen nærmest til truende... "Hvis I siger nej til den tildelte plads, så skal vi ikke finde en ny plads til jer, inden du skal starte på job igen efter endt barsel..."

Vi blev af vores nabo rådet til at kontakte en privat pasningsordning, som af mange blev beskrevet som en fantastisk selvstændig børnepasser. Jeg var lidt skeptisk - har vi råd til en plads i en privat pasningsordning? Er vi sådan nogle forældre, som har vores barn i privat pasning? Hvordan kan jeg arbejde i det kommunale og så har mit barn i det private?

På dette tidspunkt var jeg ved at være godt mør af "trusler", samtaler med mit arbejde om forlængelse af barsel/ferie mm.

Jeg ringede til den private pasningsordning og blev mødt med intet andet end forståelse, opbakning, støtte, hjælp og en medmenneskelighed, som jeg virkelig havde behov for. Jeg fik hjælp til hvordan systemet fungerer, overblik over processer og formalia. Jeg fik telefonnumre på privat pasningsordninger, som lå tæt på vores jobs, frem for vores bopæl, som vi på daværende tidspunkt var fokuseret på. Det var en stor hjælp.

Min mand og jeg bad med det samme om, at få vores søn på denne private pasningsordnings venteliste - og til vores held ville der være en ledig plads pr. 1. maj 2020. Vi var meget glade. Vi besøgte den private pasningsordning - og ja, vi var fuldkommen målløse. Der var fokus på alle parametre inden for et barns sunde udvikling. Det kan være udfordrende at beskrive, men jeg vil prøve. Der var forskellige slags dyr, en stor legeplads med en masse motoriske udfoldelsesmuligheder, en skov tæt på, som benyttes ofte og en mindre legeplads, som snor sig igennem et grønt område af haven. Indenfor mødes vi af figurer og alverdens kreativt, hjemmelavet pynt. Der var forskellige temaer på ugentlig basis, hvor der pyntes op og børnene producerer noget kreativt inden for temaet. Legerummet var også rigtig fint - og vi imponeres over en hjemmelavet reol med forskellige farver i rummene og plads til Schleich dyr i hver rum - på den måde kan man tælle dyr, tale om farver og lære

en masse nyt. I køkkenet er der et lille setup med en larve, som de har fulgt tæt, indtil den har forpuppet sig og nu ventede de spændt på at den bliver til en sommerfugl.

Dette er bare en kort beskrivelse af nogle af måderne, hvorpå børnene lærer om dyr, farver, tal og meget mere.

Vi gik derfra med en oplevelse af, at der ved denne privat pasningsordning var suverænt fokus på, at være bidragende ind i udviklingen af et helt individ - det handlede ikke bare om at have et job eller få en lønseddel. Det hele var skabt på baggrund af en passion og det var kærlighed til sit fag og frem for alt børn og deres udvikling. Vi mærkede med det samme hvordan vores barn ville blive elsket hos denne private pasningsordning. Vores skuldre faldt ned og vi fik øget ro.

Vi meddelte pladsanvisningen, at vi ønskede, at takke nej til den tildelte plads og vi ville finde en privat pasningsordning til vores søn. 3 dage efter fik vi tildelt en plads i vores by i en daginstitution. Det kom voldsomt bag på os, for vi havde jo talt med gud og hver mand - og svaret havde været klokkeklart: Der er ikke pladser. Den private pasningsordning kunne fortælle os, at dette var normal procedure - det oplever de private pasningsordninger ofte, da kommunen forsøger at få os til at vælge det kommunale.

Da vi ikke havde plads ved den private pasningsordning før 1. maj, så besluttede vi os for at sige ja til pladsen. Vi besøgte også institutionen - og de kiggede meget mærkeligt, da vi spurgte ind til deres tema, fokusområder mm, og svarede at de fulgte den danske kalender. Ja, vi var blevet "skadet" af mødet med den private pasningsordning og vi forventede faktisk noget af den kommunale daginstitution.

Vi måtte acceptere situationen, vi var begge presset på vores jobs og vores søn var nødt til at starte. Det gjorde han i november 2019.

Vi afleverede ved forskellige pædagoger og medhjælpere hver dag. Det var ikke særlig rart, men jeg blev ved med at sige til mig selv, at jeg var fjollet og typisk "førstegangsførældre".

Vores søn accepterede det fint - han var ok med at blive afleveret og meget glad for at blive hentet. Som forældre havde vi ingen fornemmelse af hans hverdag. Der var en smiley ud for hans navn, hvis han havde sovet - og denne smiley blev så gradbøjet alt efter, om han havde sovet eller ej. Han sov altid en god lur, hvilket personalet virkede glade for.

Madkasser og drikkedunk skulle stilles hver morgen i et reolsystem i gangen. Vi prøvede at udforske om dette var godt og i overensstemmelse med reglerne for madopbevaring. Vi blev mødt med svaret "Vi har ikke tid til at rengøre et køleskab!". I daginstitutionen var der madordning, hvilket betød, at vores søn 1 gang om dagen fik mad, som blev leveret udefra. I flere måneder var det rugbrødsmadder. Vi skulle lave 2 madpakker hjemmefra til henholdsvis formiddag og eftermiddag.

Efter noget tid henvendte personalet sig lettere frustreret, da vores søn ikke ville drikke af sin drikkedunk, men mere blot legede med den. Jeg svarede nok (når jeg ser tilbage på det) lige så frustreret, at vores søn var vant til selv at drikke af kop og om ikke der kunne gøres en undtagelse. Det blev der, når der var overskud til det, erfarede vi.

Om eftermiddagen havde vi en meget træt dreng, som ofte var meget sulten og kontaktsøgende. Vi bad personalet om at give ham lidt mad, når han vågnede fra sin lur. Det ville de gerne gøre - vi skulle bare lige sende ekstra mad med, ja så var vi oppe på 3 madpakker.

Vi blev mere og mere utrygge ved det. Når vi afleverede og hentede vores søn, så vi ofte hvordan pædagogerne ikke havde overblik, kompetencer eller ressourcer til at løfte opgaverne. Der var tit børn, som var fysiske overfor andre børn eller børn som råbte og skreg af andre børn.

Flere gange ved afhentning havde han lavet stort i bleen. Det betød at vi selv skiftede ham, da ingen andre havde tid eller mulighed for det.

Jeg mindes personligt, hvordan min søn en dag, da jeg spørger, om jeg se det stykke legetøj, som han har i hånden, kigger bange på mig, kaster det mod mig og løber væk. Denne adfærd voksede over tid. Vores søn virkede oftest bange for andre børn, hvilket ikke var en adfærd, som vi tidligere havde stødt på.

Siden han blev født har vores søn aldrig været særlig syg, der har kun været lidt feber i forbindelse med tandfrembrud. Efter han startede i institutionen eksploderede det. Han var syg flere gange om måneden. Ofte havde han grøn indtørret snot i næse og tværet ud på kinderne. Det var voldsomt ubehageligt for ham og også os at se på. Personalet lagde ikke mærke til og forsøgte aldrig at fjerne det, mens vi var tilstede.

Fra han startede i november 2019 til slut maj 2020 var han udenfor i den friske luft 3 gange. Til sidst omtalte vi institutionen som "børnefabrikken".

Corona var hårdt for os alle, men jeg var dybt taknemmelig for at være hjemme med mit barn og at jeg ikke skulle sende ham afsted til institutionen mere. (En lille side kommentar i relation til skiftet mellem institutioner: Det var lidt pudsigt hvordan vi skulle sige pladsen op 2 mdr før pga skiftet til privat pasningsordning, mens et skifte til anden kommunal institution kun er 1 mdr.)

Vores søn blomstrede op i Corona hjemsendelses perioden, han var også mere rask og generelt mere tilpas. Vi var ude hver dag og med inspiration fra den private pasningsordning understøttede vi hans udvikling i den periode med kreativ tiltag, læring via leg og meget andet.

Økonomisk gik vi fra at betale 4600,- til efter tilskud at betale ca. 3000,- Men vigtigst af alt var og er det, at vores søn udvikler sig.

Ved opstarten i den private pasningsordning spillede Corona naturligvis ind. Det gik dog over al forventning. Jeg var med de første par dage uden for om formiddagen og da den første weekend kom, så holdte den private pasningsordning åbent fra morgen til middag og de andre forældre støttede op. Han var alene derude og faldt rigtig godt ind i gruppen på den måde. Det var over al forventning. Apropos dét, så holdte den private pasningsordning i juni også åbent en lørdag, så vi forældre kunne have en "kæreste-dag" - det var så fantastisk og lige det, som vi trængte til efter Corona hjemsendelse og inden sommeren kom.

Vores bliver mødt, set, hørt og elsket hver dag. Han lærer noget nyt hver dag og øver sig sammen med 4 andre skønne børn i livets mange facetter; socialt, motorisk, kreativt og kognitivt.

Vi oplever en stor trykthed hver dag, når vi afleverer ham. Vi ved, at han får en dejlig dag med indhold og udfordringer, som passer til ham. Siden han startede har vi været med i en lukket facebookgruppe, hvor vi hver dag får dokumenteret hans hverdag i form af mange billeder og en tilhørende tekst, omkring hvad børnene har lavet, lært og er i gang med. På den måde kan vi følge med, tale med vores søn om hans dag og dermed understøtte temaer, læring og andet i hjemmet. Derudover modtager vi på ugentlig basis kreative værker, som pynter i hjemmet og som også understøtter den igangværende læring. Som en ekstra bonus, er bedsteforældre også koblet til facebook gruppen. Vores familie bor i den anden ende af landet, hvilket gør det vanskeligt at følge med i vores søns liv og udvikling - især i disse tider med Corona. Hver gang vi taler med bedsteforældrene fortæller de, om den store glæde, som det er for dem at kunne følge med og så er de bare altid imponeret over den private pasningsordning; engagement, kreativitet og kærlighed til alle børnene.

De sidste 7 måneder i en privat pasningsordning har vores søn udviklet sig ubeskriveligt positivt og som forældre er det essentielt. Han er vores søn - han skal trives og have det godt hver dag.

Jeg har også søgt sparring ved den private pasningsordning i forhold til søvn, selvregulering, kreativ læring og meget andet. Det er både lærerigt og givende på flere niveauer.

Vi vil til enhver tid råde andre til at søge en privat pasningsordning. Og hvis vi får flere børn, så skal de passes i den samme private pasningsordning.

Vi har skrevet vores søn op til privat børnehave og efterfølgende privat skole. Vi har ikke tiltro til det kommunale system og vi nægter at lege russisk roulette med vores barns fremtid.

Mvh Birgitte